

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23Co/328/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2315217446
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daša Kontríková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2018:2315217446.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Daša Kontríková a sudkýň: JUDr. Iveta Jankovičová a JUDr. Ľubica Bundzelová, v právnej veci žalobcu: Z. G., nar. XX.X.XXXX, bytom H. XX, G., zastúpený advokátom: JUDr. Stanislav Rešutík, so sídlom Nám. M.R.Štefánika 29/36, Brezno, proti žalovanému: K. I., nar. XX.X.XXXX, bytom Q. XXXX/XX, G., o návrhu na obnovu konania v spore pod sp. zn. 26C/80/2012, vedenom na Okresnom súde Galanta, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č. k. 10C/582/2015-61 zo dňa 25. mája 2017, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom, výrokom I. súd prvej inštancie žalobu žalobcu zamietol a výrokom II. priznal žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozsudok súd prvej inštancie po citácii § 228 ods. 1 písm. a) a b), § 23 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP), § 397 písm. a) a b), § 400, § 409, § 410, § 411, § 414 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) vecne odôvodnil tým, že v danom prípade predmetom konania bola žaloba o obnovu konania. Žalobca žalobu odôvodnil námietkou miestnej nepríslušnosti súdu, ktorý vo veci konal a rozhodoval, pretože vo veci sp. zn. 26C/80/2012 rozhodoval miestne nepríslušný súd, čím bolo porušené právo žalobcu na súdnu ochranu a na zákonného sudcu; námietkou voči ustanovenému opatrovníkovi pre konanie; a porušenie zásady kontradiktórnosti.

3. Podľa názoru súdu vo veci rozhodoval miestne príslušný súd, pretože podľa platného a účinného Občianskeho súdneho poriadku v čase podania žaloby podľa § 105 ods. 1 súd skúma miestnu príslušnosť iba podľa § 88 OSP. Ak však navrhovateľ vystupuje v rôznych veciach opätovne ako navrhovateľ alebo ak miestnu príslušnosť namieta odporca, súd skúma miestnu príslušnosť aj podľa § 84 až 87 OSP. Súd skúma miestnu príslušnosť prv, než začne vo veci konať o veci samej. Neskôr ju skúma len námietku účastníka, ak ju uplatní najneskôr pri prvom úkone, ktorý účastníkovi patrí. Súd sa dôsledne riadil predmetnými ustanoveniami a ako miestne príslušný súd vo veci konal a rozhodol. V dôsledku tejto skutočnosti vec prejednal zákonný sudca, ktorému vec bola pridelená elektronickými prostriedkami v zmysle rozvrhu práce na rok 2012.

4. Vzhľadom na neznámy pobyt žalovaného v konaní sp. zn. 26C/80/2012 súd pristúpil k ustanoveniu opatrovníka podľa § 29 ods. 2 OSP potom, ako vyčerpal všetky dostupné možnosti zistenia aktuálneho faktického pobytu žalovaného. Je pravdou, že funkcia opatrovníka nebola zákonom upravená z dôvodu uľahčenia činnosti súdu, ale bola vytvorená na ochraňovanie záujmov strany, ktorá sa nemôže konania

zúčastniť. Súd prešetril pomery na strane žalovaného v pôvodnom konaní, ktoré bolo dôsledné a aktuálne a bol oporou pre záver súdu o možnosti ustanovenia opatrovníka pre konanie. V danom prípade súd nenašiel osobu z prostredia blízkeho žalovanému, ktorá musí súhlasiť s funkciou opatrovníka pre konanie. Aj žalobca v tomto konaní na pojednávaní uviedol, že po rozvoze manželstva nie je v kontakte so svojimi deťmi. Nikto nemôže tvrdiť, že situácia ustanovením opatrovníka v osobe zamestnanca súdu, či už toho, ktorý vec prejednáva, alebo iného súdu, bude pre stranu zabezpečovať plnú ochranu práv strany. Možno konštatovať, že pokiaľ zákonodarca zakotvil inštitút ustanovenia opatrovníka pre stranu, ktorej pobyt je neznámy, súdu neostalo nič iné, ako postupovať v zmysle ustanovení OSP a žalovanému v pôvodnom konaní ustanovil opatrovníka. V takom prípade, ale sa natíska otázka, či sa nejedná o žiadnu alebo iluzórnu ochranu práv, pretože ustanovený opatrovník v danom prípade nemal žiadne vedomosti ani možnosti súdu predložiť dôkazy za účelom ochrany práv žalovaného. Na druhej strane je potrebné brať v tomto konaní žalobcu na zodpovednosť za svoju ochranu práv, keď z predložených dôkazov je zrejmé, že žalobca mal vedomosť o podaní žaloby. Žalobca mal zodpovedne pristupovať k ochrane svojich práv a mal možnosť dopytom na súd zistiť, či bola podaná žaloba proti nemu alebo nie. Je pravdou, že žalovaný žalobcovi neoznámil, na ktorý súd podáva žalobu, ale žalobca dotazom na tunajší súd alebo dotazom na Okresný súd Brezno mohol zistiť a overiť si oznámenie žalovaného, že podáva žalobu, keď podľa platného OSP mohol žalovaný žalobu podať aj na tunajší súd. V našom právnom poriadku platí zásada, že neznalosť práva neospravedlňuje. Na tvrdenie žalobcu, že v čase podania žaloby sa nachádzal pracovne v cudzine, súd uvádza, že jeho tvrdenie nie je pravdivé, lebo žaloba na súd vo veci sp. zn. 26C/80/2012 bola podaná 28.3.2012 a podľa potvrdenia, ktoré súdu predložil žalobca, tento sa pracovne nachádzal v zahraničí v čase od 10. 9.2012 do 10.10.2012.

5. K námietke žalobcu o porušení zásady kontradiktórnosti súd uvádza, že princíp rovnosti zbraní bol zachovaný, pretože v pôvodnom konaní vystupoval žalobca a opatrovník pre konanie, ktorý bol ustanovený žalovanému (ktorého pobyt nebol súdu známy) a obidve strany dostali rovnakú možnosť predložiť dôkazy za účelom doplnenia dokazovania. Je právom strany, ako túto možnosť využije. Nie je možné konštatovať, že by súd odoprel túto možnosť ktorejkoľvek strane.

6. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP. O výške náhrady trov konania rozhodne súdny úradník samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku podľa § 262 ods. 2 CSP.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal odvolanie žalobca prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP.

8. V bode 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že po podaní žaloby v konaní sp. zn. 26C/80/2012, súd zaslal žalovanému opis žaloby spolu s poučením podľa § 105 OSP, podľa ktorého mohol namietať miestnu príslušnosť súdu, na základe ktorej skutočnosť vec by bola postúpená Okresnému súdu Brezno, námietku mohol uplatniť pri prvom úkone, ktorý mu patrí. Zároveň v bode 8. odôvodnenia rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že žalovaný neprevzal zásielku v odbernej lehote, čo jednak pôsobí protirečivo a jednak potvrdzuje tú skutočnosť, že žalobca sa o žiadnom prebiehajúcom konaní nedozvedel, žiadny úkon mu reálne nepatril, a nemal teda pri akom prvom úkone, ktorý by mu patril ako namietať miestnu nepríslušnosť súdu.

9. Žalobca sa o dôvode obnovy konania dozvedel, resp. prvýkrát ho mohol uplatniť dňa 15.5.2015, kedy prevzal upovedomenie o začatí exekúcie. O konaní prebiehajúcom na Okresnom súde Galanta nemal žiadnu vedomosť, nebol prítomný na žiadnom pojednávaní, nemal možnosť vyjadriť sa k dôkazom, a nemal možnosť predkladať alebo navrhovať dôkazy, a brániť tak účinne a zákonne svoje práva a oprávnené záujmy. V tejto súvislosti tiež súd prvej inštancie v bode 24. odôvodnenia napadnutého rozsudku skonštatoval, že je potrebné brať v tomto konaní na zodpovednosť žalobcu za ochranu svojich práv a že neznalosť práva neospravedlňuje. V tomto prípade však nešlo o neznalosť práva žalobcu, ale o objektívnu nevedomosť o prebiehajúcom súdnom konaní, o ktorom sa nedozvedel, pričom žalobcovi z právneho poriadku SR nevyplýva žiadna povinnosť informovať sa na súdoch SR o tom, či je účastníkom alebo stranou nejakého konania na ktoromkoľvek súde SR. Súd prvej inštancie preto dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a vec nesprávne právne posúdil, keďže na konanie nebol (Okresný súd Galanta) miestne príslušný a žalobca nemohol a nemal ako uplatniť námietku miestnej nepríslušnosti súdu. Podľa čl. 48 ods. 1 Ústavy SR a čl. 38 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd

tak došlo k porušeniu práv žalobcu, v spojení s nálezom Ústavného súdu SR sp. zn. II. ÚS 405/2010 z 27.1.2011, podľa ktorého prvoradou podmienkou na správne ustálenie osoby zákonného sudcu je správne ustálenie vecnej, resp. miestnej príslušnosti konajúceho súdu. Iba taký sudca určený podľa rozvrhu práce, ktorý je sudcom vecne a miestne príslušného súdu stanoveného zákonom, je zákonným sudcom v zmysle čl. 48 ods. 1 ústavy, resp. čl. 38 ods. 1 listiny. V tomto prípade rozhodoval miestne nepríslušný súd, čím bolo porušené právo na súdnu ochranu a na zákonného sudcu v zmysle vyššie ústavných článkov 48 a 38 a zákonných ustanovení § 84 a § 85 ods. 1 OSP.

10. Súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci tiež v časti týkajúcej sa ustanovenia opatrovníka. Okresný súd Galanta v konaní sp. zn. 26C/80/2012, ustanovil žalobcovi (v pôvodnom konaní žalovanému) opatrovníka podľa § 29 ods. 2 OSP, ktorý mal v konaní hájiť práva a brániť oprávnené záujmy žalobcu, čo je účelom uvedeného zastúpenia. Podľa napadnutého rozsudku vydaného v konaní 26C/80/2012, str. 2, prvý odsek, konajúca sudkyňa konštatovala, že v konaní súd ustanovil opatrovníka podľa § 29 ods. 2 OSP, osobu JUDr. L. J., zamestnankyňu Okresného súdu Dunajská Streda, ktorá sa k návrhu vôbec nevyjadrila, na základe čoho súd pojednával a rozhodol v jej neprítomnosti. V zápisnici o pojednávaní zo dňa 14.2.2013 predsedníčka senátu (samosudkyňa) skonštatovala, že sa nedostavila opatrovníčka odporcu, ktorej bolo predvolanie doručené 3.1.2013 a do vyvolania veci svoju neprítomnosť žiadnym spôsobom neospravedlnila.

11. K žiadnej obhajobe práv prostredníctvom súdom ustanoveného opatrovníka nedošlo a ani reálne dôjsť nemohlo, keďže súdom ustanovený opatrovník sa k návrhu ani vôbec nevyjadril, ani sa nezúčastnil pojednávania. V tejto súvislosti bolo v návrhu na povolenie obnovy konania poukázané aj na rozsudok NS SR, sp. zn. 2MCdo 7/2008 zo dňa 30.9.2008, v ktorom dovolací súd konštatoval, že určenie zamestnanca súdu za opatrovníka účastníka konania zákon (§ 29 ods. 2 OSP) síce výslovne nevyučuje, napriek tomu sa tento procesný postup prieči účelu, ktorý je sledovaný uvedeným zákonným ustanovením. Opatrovník má totiž v konaní hájiť práva a oprávnené záujmy účastníka, ktorého zastupuje. Pokiaľ má za účastníka konania konať zamestnanec súdu, ktorý vec prejednáva a rozhoduje, nemožno objektívne očakávať, že bude dostatočne razantne hájiť práva zastúpeného tak, ako sa od opatrovníka požaduje. V tomto prípade síce nešlo o zamestnanca Okresného súdu Galanta, ale zamestnanca Okresného súdu Dunajská Streda, ale bez ohľadu na to, došlo presne k tomu, čo konštatuje najvyšší súd vo vyššie uvedenom rozsudku, a to, že takto ustanovený opatrovník nielen že dostatočne razantne nehájil práva zastúpeného, ale nehájil ich nijakým spôsobom. S tými skutočnosťami sa súd prvej inštancie nijako nevyšporiadal.

12. Na základe vyššie uvedených skutočností došlo k prejednaniu veci nezákonným sudcom, pričom boli porušené základné práva žalobcu garantované v čl. 38 ods. 1, 2 Listiny základných práv a slobôd, v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v čl. 48 ods. 1, 2 Ústavy SR, a tiež ustanovenia § 1, 2, 3, 5, 6, 18, 84, 85 ods. 1 OSP, v dôsledku čoho bola žalobcovi odňatá možnosť konať pred súdom a lege artis tak hájiť svoje práva a brániť oprávnené záujmy a v súvislosti s vyššie uvedeným tak došlo aj k porušeniu zásady kontradiktórnosti konania. Ako je uvedené aj v návrhu na povolenie obnovy konania, podľa uznesenia NS SR z 21.3.2012, sp. zn. 5Cdo 16/2012, princíp rovnosti zbraní ako jeden zo znakov širšieho konceptu spravodlivého súdneho konania vyžaduje, aby každej procesnej strane bola daná primeraná možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do podstatne nevýhodnejšej pozície vis - a - vis proti jej protistrane (pozri, napríklad, Nideröst-Huber proti Švajčiarsku, 18.2.1997, ods. 23, Zbierka rozsudkov a rozhodnutí 1997-1). Okrem tejto požiadavky koncept spravodlivého súdneho konania v sebe implikuje právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť všetky dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim (pozri Nideröst-Huber, citované vyššie, ods. 24; a Milatová, citované vyššie, ods. 59).

13. Vo vyššie uvedenej právnej veci žalobcu v tomto konaní, v pôvodnom konaní v procesnom postavení odporcu, bol podaný návrh na obnovu konania podľa § 228 ods. 1 písm a) a b) OSP, keďže sú tu skutočnosti, ktoré bez svojej viny žalobca nemohol použiť v pôvodnom konaní, a zároveň môžu prívodiť pre žalobcu priaznivejšie rozhodnutie vo veci, a rovnako tak možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní a súčasne môžu prívodiť priaznivejšie rozhodnutie vo veci. Obnova konania bola zároveň podaná z dôvodov porušenia základných práv a slobôd žalobcu. Účelom podávanej obnovy

konania je, že žalobca sa domáha spravodlivého prejednanja veci v jeho prítomnosti. Ochranu a nápravu v tejto veci nie je možné dosiahnuť inými právnymi prostriedkami.

14. Na základe skutočností uvedených v odvolaní navrhujem, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

15. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou stranou (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 CSP), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu dôvodné nebolo.

16. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj celého obsahu spisového materiálu dospel k záveru, že súd prvej inštancie zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom pre vyhlásenie rozsudku, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a vec i správne právne posúdil. Pretože odvolací súd preberá v celom rozsahu súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, ktorý vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na rozhodnutie v danej veci, výsledky dokazovania správne vyhodnotil a dospel i k správnym skutkovým záverom pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie žalobcom uplatneného nároku, a pretože odvolací súd zároveň v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 CSP odkazuje na správne odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchyliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Pre úplnosť je potrebné uviesť nasledovné:

17. Žalobca sa návrhom na začatie konania 20.7.2015 domáhal obnovy konania vo veci vedenej na Okresnom súde Galanta pod. sp. zn. 26C/80/2012, ktoré bolo skončené rozsudku zaväzujúcim žalobcu (v pôvodnom spore žalovaného) zaplatiť sumu 2.250 eur a trovy konania vo výške 135 eur. Žalobca za dôvody obnovy konania považoval skutočnosť, že vo vec nerozhodoval miestne príslušný súd a žalobca v pôvodnom konaní nemohol vzniesť námietku príslušnosti, žalobcovi bol nesprávne ustanovený opatrovník a súd nesprávne konal s opatrovníkom a žalobca sa nemohol vyjadriť k žalobe a navrhnúť vykonať dokazovanie na preukázanie svojich tvrdení, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti v konaní.

18. Súd žalobu zamietol, pretože dospel po vykonanom dokazovaní k záveru, že žiadny z predpokladov na obnovu konania žalobca nepreukázal. Žalobca v odvolaní poukazuje na nesprávny právny názor súdu a trvá na tom, že všetky predpoklady na povolenie obnovy konania boli naplnené.

19. Podľa § 397 písm. a) CSP proti právoplatnému rozsudku je prípustná žaloba na obnovu konania, ak sú tu skutočnosti, rozhodnutia lebo dôkazy týkajúce sa strán a predmetu pôvodného konania, ktoré ten, kto podal žalobu na obnovu konania, bez svojej viny nemohol použiť v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre neho priaznivejšie rozhodnutie vo veci; b) možno vykonať dôkazy, ktoré sa nemohli vykonať v pôvodnom konaní, ak môžu privodiť pre stranu priaznivejšie rozhodnutie vo veci.

20. Citované ustanovenie § 397 a) a b) CSP upravujúce dôvody obnovy konania zodpovedná ustanoveniam § 228 ods. 1, písm. a) a b) OSP, účinnom v čase podania žaloby žalobcu o obnovu konania. Obnova konania je mimoriadnym opravným prostriedkom, čo znamená, že na jej uplatnenie musia byť dané osobitné, v zákone stanovené dôvody. Narušenie princípu právnej istoty strán, ktorých spor bol právoplatne skončený meritórnym rozhodnutím môže byť vyvážené sprísnenými podmienkami prípustnosti (čo platí o všetkých mimoriadnych opravných prostriedkoch). Žalobca sa domáhal obnovy konania z dôvodu, že skutočnosti, a dôkazy nemohol žalobca bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Otázka viny sa v tomto prípade posudzuje zo striktného procesného hľadiska. Podstatou tohto dôvodu na obnovu konania je to, že napriek tomu, že skutočnosti a dôkazy objektívne v čase pôvodného konania existovali, strana z procesného hľadiska nezavinila, že súd sa s nimi nemohol oboznámiť. Spravidla pôjde o prípady, keď strana o existencii skutočností alebo dôkazov nevedela. Zároveň uvádzané skutočnosti a dôkazy musia byť spôsobilé privodiť pre stranu pôvodného konania priaznivejšie

rozhodnutie vo veci. Preukázanie potencionálne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci je procesným predpokladom pre povolenie obnovy konania. Povolenie obnovy zásadne neprejudikuje rozhodnutie vo veci samej v novom obnovenom konaní, čo znamená, že ak súd aj obnovu konania povolí na základe pravdepodobne priaznivejšieho rozhodnutia vo veci, výsledky konkrétneho konania môžu tento pôvodný procesný predpoklad vyvrátiť a súd nemusí vyhovieť samotnej žalobe po povolení obnovy konania.

21. Ako bolo vyššie uvedené, žalobca za dôvody obnovy konania považoval skutočnosť, že vo veci nerozhodoval miestne príslušný súd a žalobca v pôvodnom konaní nemohol vzniesť námietku príslušnosti, žalobcovi bol nesprávne ustanovený opatrovník a súd nesprávne konal s opatrovníkom a žalobca sa nemohol vyjadriť k žalobe a navrhnúť vykonať dokazovanie, čím došlo k porušeniu zásady kontradiktórnosti v konaní.

22. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, že predpoklady pre povolenie obnovy konania žalobca nepreukázal. Z obsahu pripojeného spisu 26C/80/2012 vyplynulo, že voči žalobcovi (v konaní 26C žalovanému) bola podaná žaloba o zaplatenie 2.250 eur. V žalobe bol žalovaný Z. G. označený ako bývajúci v G. na ulici P. XX. Na uvedenú adresu súd žalovanému doručoval žalobu a ďalšie písomnosti 18.4.2012, zásielka sa súdu vrátila s poznámkou pošty, že nebola prevzatá v odbernej lehote (č.l. 9). Súd následne listiny doručoval žalovanému prostredníctvom Mestskej polície v G., ktorá podaním doručeným súdu 14.6.2012 (č.l. 15) oznámila, že žalovaný na uvedenej adrese neotváral byt a zásielku sa nepodarilo doručiť ani po opakovaných pokusoch. Potom, ako súd vo veci vytýčil termín pojednávania na deň 9.10.2012, pošta vrátila súdu zásielku adresovanú žalovanému s poznámkou adresát neznámy (č.l. 21). Súd vykonal šetrenie pobytu žalovaného Z. G. v registri obyvateľov, v evidencii väzňov, prostredníctvom polície, a Mestského úradu G.. Z oznámenia registri obyvateľov (č.l. 28) vyplynulo, že žalovaný mal od 26.10.2009 hlásený pobyt bezdomovca v G., polícia súdu oznámila (č.l. 29), že na adrese P. XX G. sa žalovaný 9 rokov nezdržiava a mal by sa zdržiavať na adrese G., S., S..XX, polícia vykonala šetrenie na oznámenej adrese, ale nikto sa tam nenachádzal. Mesto G. v oznámení doručenom súdu 21.9.2012 (č.l. 30) súdu potvrdilo informáciu, že žalovaný je prihlásený k trvalému pobytu na adrese G. a doporučili ako opatrovníka žalovanému ustanoviť niektoré z detí, pričom mesto súdu poskytlo mená 4 dospelých detí žalovaného a ich adresy. Žiadne z oslovených detí súdom na výzvu súdu nereagovalo, preto súd uznesením zo dňa 10.12.2012 ustanovil žalovanému opatrovníčku, zamestnankyňu Okresného súdu Dunajská Streda podľa § 29 ods. 2 OSP.

23. V prvom rade je potrebné uviesť, že Občiansky súdny poriadok platný v čase pôvodného konania vo veci 26C/80/2012 upravoval doručovanie písomností a vychádzal z predpokladu, že ak sa súdu zásielka vrátila adresátovi nedoručená, bolo možné ju za doručenu považovať v súlade s § 46 ods. 2 a § 47 ods. 2 OSP, ak boli splnené predpoklady uvedené v týchto ustanoveniach. Súd tiež mohol vec prejednať a rozhodnúť v neprítomnosti účastníka konania podľa § 101 ods. 2 OSP. Vo veci 26C/80/2012 súd prvej inštancie uskutočnil riadne šetrenie pobytu žalobcu všetkými možnými dostupnými spôsobmi. Napokon ani sám žalobca v návrhu na obnovu konania neuvádza, ako inak mohol súd postupovať pri šetrení jeho pobytu, ako a u akej osoby sa mohol dozvedieť, kde sa žalobca v tom čase zdržiaval a doručovať mu písomnosti a tiež neuvádza, presne kde sa v čase konania zdržiaval, t.j. neidentifikuje, aké procesné ustanovenie súd porušil pri zisťovaní jeho adresy pre možné doručovanie písomností. Ak súd vyčerpал všetky dostupné možnosti a nezistil adresu, na ktorú by mohol žalobcovi doručovať písomnosti, správne žalobcovi (v pôvodnom konaní žalovanému) ustanovil opatrovníka. Išlo o procesný postup uskutočnený podľa zákona a zákon takýto postup umožňoval a predpokladal. Z uvedeného dôvodu odvolací súd nemohol dospieť k záveru, že skutočnosti a dôkazy nemohol žalobca bez svojej viny použiť v pôvodnom konaní. Len vinou (posudzovanou z procesného hľadiska) žalobcu tým, že žiadnej osobe, či už svojím štyrom deťom, Mestu G., kde mal hlásený pobyt, neoznámil miesto kde sa zdržiava a kde mu je možné doručovať písomnosti. Sám sa svojím konaním pripravil o svoje práva brániť sa v pôvodnom konaní.

24. V prejednávanej veci nebolo možné aplikovať ani právny názor vyjadrený v rozhodnutiach, na ktoré žalobca poukazoval v odvolaní, pretože vychádzali z iného skutkového stavu. Vo veci 2MCdo/7/2008 NS SR síce skonštatoval, že súd odňal možnosť účastníkovi konať pred súdom tým, že mu nesprávne ustanovil opatrovníka, ale zo zisteného skutkového stavu vyplývalo, že tento účastník sa na adrese, na ktorú mu boli písomnosti doručované, zdržiaval, boli mu ukladané na pošte a následne sa súdu vracali adresátom nevyzdvihnuté. V takom prípade dovolací súd dospel k záveru, že nebol daný dôvod na ustanovenie opatrovníka účastníkovi podľa § 29 ods. 2 OSP, lebo jeho pobyt nebol neznámy. V prípade

žalobcu však tomu tak nebolo, súdu sa vrátila zásielka adresovaná ako nedoručená pre neznámy pobyt žalobcu, čo bolo napokon zistené aj následným, vyššie popísaným šetrením.

25. V uznesení 5Cdo/16/2012 NS SR síce konštatoval najvyšší súd, že je nevyhnuté dodržiavať koncept spravodlivého súdneho konania, ktoré v sebe zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, podľa ktorého procesné strany musia dostať príležitosť nielen predložiť dôkazy potrebné na to, aby ich návrh uspel, ale aj zoznámiť sa so všetkými dôkazmi a pripomienkami, ktoré boli predložené s cieľom ovplyvniť rozhodnutie súdu a vyjadriť sa k nim. V uvedenej veci 5Cdo zo skutkového stavu vyplynulo, že matke maloletého dieťaťa neboli doručené písomnosti na vyjadrenie. Vo veci žalobcu ale žalobca dostal príležitosť sa k žalobe a dôkazom sa vyjadriť, ale túto príležitosť nevyužil, tým, že nikomu relevantnému neoznámil, kde mu je možné doručovať poštu.

26. Vec II. ÚS 405/2010 je úplne neaplikovateľná, týka sa obnovy konania v trestnej veci a ide o posúdenie príslušnosti všeobecného a vojenského odvolacieho súdu. Námietka nepríslušnosti súdu vo veci konať a rozhodnúť v tejto prejednáwanej veci nie je dôvodom na obnovu konania a ako už uviedol správne súd prvej inštancie, súd sám iniciatívne vo veci 26C/80/2012 nemohol námietku príslušnosti posudzovať a vec postupovať, mohol vec len prejednať a rozhodnúť, čo aj urobil.

27. S poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v súlade s § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. Žalovaný má voči žalobcovi podľa § 255 ods. 1 CSP a § 396 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnej výške, z dôvodu, že žalovaný bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. Vzhľadom na to, že žalovanému žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli, odvolací súd rozhodol, že žalovanému sa náhrada trov odvolacieho konania nepriznáva podľa čl. 4 ods. 2 CSP.

29. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).